אביי לא אמר כרבא שלא יהא חוטא נשכר –

אביי did not say like רבא; so the sinner should not profit

OVERVIEW

אביי ורבא cited separate ברייתות to challenge the ruling of אביי ורבא הגדילו יכולין למחות (that למחות). The אביי explains that אביי did not challenge from the רבא of רבא הפמילות, since אביי thought that this ברייתא does not pose a difficulty; she will receive the אביי even if יכולה למחות because we do not want the אנס (the חוטא to profit from being אור מאנס ליורת. Our תוספות שלא יהא חוטא נשכר is not concerned for שלא יהא חוטא נשכר.

- משמע דרבא לית ליה טעמא דשלא יהא חוטא נשכר

It seems that רבא does agree with the reasoning of שלא יהא חוטא נשכר –

asks תוספות

יקשה דאמרינן בפרק שור שנגח ד' וה' (בבא קמא דף לח,ב ושם) קסבר רבי מאיר כותים גירי אמת הן - וקשה דאמרינן בפרק שור שנגח ד' וה' explains in 'מרא פרק שור שנגח ד' וה' וה' מרא בין מרא בין מרא בין מרא בין מרא הוה בין מרא בין מרא

- ⁴ שלא יטמעו בהן שור שנגח לענין שור בממונם לענין שור בממונם איט רבי הוא דקניס רבי מאיר בממונם לענין שור שנגח שור But it is merely a fine that ר"מ imposed on their money regarding on ox that gored, in order that the Jews should not intermingle with them' -

ופריך אלו ֿ נערות שיש להן קנס הבא על הכותית -

And רב זירא there challenged this explanation, for we learnt in a משנה, 'These are the נערות which receive סוב, one who lives with a כותית, etc. -

ואי קניס רבי מאיר בממונם הכא נמי ניקנוס -

And if כותים **with their money** (as was explained regarding שור with their money), here too (by כותי should punish the כותית and not award her the קנס

.

¹ If רבא follows the logic of שלא יהא חוטא נשכר, how can he challenge רב יוסף from the ruling of קנס it is different since we wish to punish the אמנס who was מאנס (see 'Overview').

 $^{^2}$ The כותים were a nation which טנחריב (who exiled the שומרון) brought from אוומרון and settled them in שומרון. They were מגייר אמר מגייר alater when they were attacked by lions (see מלכים ב, יז,כד-כה מלכים ב, יז,כד-כה (מלכים ב, יז,כד-כה ומר מגייר). It is questionable whether the עברי אמת were אריות are considered as Jews), or whether they were גרי אריות (they converted only because the lions were killing them) and are considered גוים.

 $^{^3}$ rules that if a Jewish ox gored a s'כותי ox the Jew is כותי הwever if a כותי ox gored a Jewish ox, the כותי must pay a בוק שלם even if he is a תם (just as the ruling would be regarding a גוי). This is a fine in order to prevent intermingling between the Jews and the בותים.

⁴ Their original אירות was proper. However they became corrupted later, and were not faithful to תומ"צ.

 $^{^{5}}$ לקמן כט,א. This is a סתם משנה, which presumably is according to "ר, since סתם משנה.",

ומשני דהכא לא בעי למקנס שלא יהא חוטא נשכר⁶ -

And אביי answered that here by a כותית did not want to punish the כותית, so that the מאנס (מאנס) should not gain'. This concludes the citation from the גמרא in Now תוספות concludes his question -

- ⁷השתא לרבא דלית ליה הכא טעם דחוטא נשכר היכי מצי משני התם But now that we surmised that רבא does not agree to the reasoning of חוטא נשכר, how will he explain the view of ר"מ there?!

מוספות answers:

- ויש לומר דהתם אית ליה שפיר האי טעמא כיון דבדין יש להן קנס דגרי אמת הן ויש לומר דהתם אית ליה שפיר האי טעמא כיון דבדין יש לומר בוא רבא rightfully agrees to this reasoning of מאנס לותים for they are valid בנס - גרים -

- אלא דבעינן למקנס להו סברא הוא דמשום טעמא שלא יהא חוטא נשכר מוקמינן לה אדינא However we wanted to punish them, therefore logic dictates that on account of the reason שלא יהא חוטא נשכר, we revert to the legal status, which is that they receive קנס

- אבל הכא 8 סבירא ליה לרבא דמשום טעמא שלא יהא חוטא נשכר אין ליתן לה However here (by the רבא (גיורת maintains that the reason of שלא יהא חוטא נשכר יהא הוטא נשכר - קנס -

כיון דמן הדין לית לה שהרי עובדת כוכבים גמורה היא אם תמחה -Since legally she does not deserve the קנס payment for if she protests her גרות, she is a complete gentile.

תוספות resolves an anticipated difficulty:

ובפרק אלו נערות (לקמן דף לו,ב) דאית ליה לרבא⁹ שלא יהא חוטא נשכר גבי שבויה - 10 שלא יהא חוטא נשכר maintains the logic of שלא יהא חוטא נשכר

 $^{^6}$ By שור של שנגח שור של ישראל שור rules that the פטור is not a ישראל is not a ישראל did not instigate his ox to gore a סוכ"ד אות פחס.

 $^{^{7}}$ Why by שור של כותי we fine the כותים and make them pay (and we do not pay them), and by מאנס את הכותית, we make the מאנס pay and we do not fine the כותית.

⁸ The question of אבר to קנס אם רב יוסף was that if יוכולים למחות, then how can we give this א גיורת, then how can we give this א מוחה the מוחה and spend the מוחה and spend the קנס money as a non-Jew. That fact that the א will gain is not sufficient reason to give her something which she legally does not deserve. This differentiates her from a כותית, who is a valid Jew and deserves her payment; we will not change the legal ruling and punish her, because we do not want the חוטא שא שה מוטא בשכר to gain. לא יהא חוטא נשכר לא יהא חוטא נשכר שונה א prevents us from punishing her and not giving her, her legal due.

⁹ In our text there it reads רבה. See however the marginal note there (who amends it to רבא).

¹⁰ The משנה there states if one is מאנס a woman who was a שבויה and was redeemed, he does not pay her קנס, because we assume that she was נבעלה by the גוים because that she was a שבויה. However ר' יהודה 'disagrees and maintains that she receives קנס because she retains her קדושה status.

regarding¹¹ a captive woman¹² -

תוספות responds; she receives the קנס payment

משום דמוקמינו לה בקדושתה:13

Because (as ר"י said in the משנה) that we place her on her קדושה status.

SUMMARY

According to רבא the logic of שלא יהא חוטא נשכר is not sufficiently powerful to create a legal obligation; however it is sufficiently powerful to prevent the removal of a legal obligation for various reasons.

THINKING IT OVER

תוספות discusses why regarding a שבויה does רבא maintain שלא יהא חוטא שבר . 14 Perhaps רבא said this only according to ד' that he maintains שלא יהא חוטא נשכר, but not that other תנאים (as well as רבא) agree! agree!

¹¹ The גמרא there initially said that the aforementioned ר' יהודה agrees with גמרא, who maintains (in opposition to that שבויה בת כהן that a שבויה בת כהן can eat הרומה for we do not assume that she was נבעלה לעכו"ם (which would render her unfit for תרומה. However בא challenged this comparison; perhaps הרומה maintains that a שבויה does not eat תרומה (since we assume that נבעלה) and the reason she receives קנס (according to "ר"ר) is because שלא יהא חוטא נשכר.

¹² The question is that since seemingly she does not deserve this קנס payment lawfully (for she is seemingly בעולה; see previous footnote # 11), how can the לא יהא חוטא create an obligation to pay her. לא said that יהא הוטא נשכר (according to יהא הוטא) is only sufficient to prevent us from removing her legal rights, but not to grant her new rights. See 'Thinking it over'.

 $^{^{13}}$ תוספות dismisses the assumptions mentioned in footnotes # 11 & 12. הודה maintains that a בחזקת שלא and therefore lawfully she should receive בבעלה and therefore lawfully she should receive בבעלה; however by the מאנס we do not implement this חומרא in order שלא יהא חוטא נשכר.

¹⁴ See footnote # 12.

 $^{^{15}}$ See שטמ"ק שיטה שיטה שלמה and כסא שלמה.